

WYROK Z DNIA 16 MARCA 2011 R.
SNO 4/11

Przewodniczący: sędzia SN Dorota Rysińska.

Sędziowie SN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Lech Walentynowicz.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny z udziałem sędziego Sądu Apelacyjnego – Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i sędziego – przedstawiciela Krajowej Rady Sądownictwa oraz protokolanta, po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2011 r. sprawy sędziego Sądu Okręgowego w związku z odwołaniem Krajowej Rady Sądownictwa od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 23 listopada 2010 r., sygn. ASD (...)

utrzymał wyrok w mocy w zaskarżonej części i kosztami postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa.

Uzasadnienie

Sędzia Sądu Okręgowego został obwiniony o to, że:

I. orzekając jako sędzia Sądu Okręgowego w Wydziale II Cywilnym Odwoławczym w okresie od dnia 4 marca 2008 r. do dnia 15 lutego 2010 r., będąc sędzią referentem przekroczył ustawowy termin do sporządzenia na piśmie uzasadnień w sprawach:

sygn. akt	data doręczenia akt sędziemu	data zwrotu akt
II Ca 491/07	20.02.2008	07.04.2008 (33 dni po terminie)
II Ca 316/08	10.04.2008	06.06.2008 (43 dni po terminie)
II Ca 206/08	18.04.2008	06.06.2008 (33 dni po terminie)
II Ca 366/08	29.04.2008	06.06.2008 (24 dni po terminie)
II Ca 1975/07	29.04.2008	25.07.2008 (73 dni po terminie)
II Ca 1269/07	23.05.2008	11.07.2008 (35 dni po terminie)
II Ca 474/08	23.05.2008	21.07.2008 (45 dni po terminie)
II Ca 189/08	27.05.2008	04.07.2008 (24 dni po terminie)
II Ca 436/08	29.05.2008	04.07.2008 (22 dni po terminie)
II Ca 194/08	29.05.2008	21.07.2008 (39 dni po terminie)
II Ca 431/08	03.06.2008	14.07.2008 (27 dni po terminie)
II Ca 57/08	13.06.2008	21.07.2008 (24 dni po terminie)
II Ca 842/08	23.07.2008	03.10.2008 (58 dni po terminie)
II Ca 500/08	23.07.2008	21.10.2008 (76 dni po terminie)
II Ca 813/08	23.07.2008	03.10.2008 (58 dni po terminie)

II Ca 669/08	23.07.2008	03.10.2008 (58 dni po terminie)
II Ca 691/08	30.07.2008	03.10.2008 (51 dni po terminie)
II Ca 853/08	31.07.2008	24.10.2008 (71 dni po terminie)
II Ca 855/08	06.08.2008	24.10.2008 (65 dni po terminie)
II Ca 368/08	15.09.2008	02.12.2008 (64 dni po terminie)
II Ca 859/08	15.09.2008	07.11.2008 (39 dni po terminie)
II Ca 861/08	16.09.2008	29.01.2009 (121 dni po terminie)
II Ca 1048/08	15.09.2008	07.11.2008 (39 dni po terminie)
II Ca 758/08	18.09.2008	07.11.2008 (36 dni po terminie)
II Ca 31/08	23.09.2008	07.11.2008 (32 dni po terminie)
II Ca 578/08	30.09.2008	07.11.2008 (24 dni po terminie)
II Ca 1027/08	01.10.2008	07.11.2008 (23 dni po terminie)
II Ca 1049/08	03.10.2008	01.12.2008 (45 dni po terminie)
II Ca 960/08	07.10.2008	22.01.2009 (93 dni po terminie)
II Ca 1064/08	08.10.2008	21.11.2008 (30 dni po terminie)
II Ca 1334/08	30.10.2008	12.01.2009 (60 dni po terminie)
II Ca 1245/08	07.11.2008	09.01.2009 (49 dni po terminie)
II Ca 1320/08	13.11.2008	28.01.2009 (62 dni po terminie)
II Ca 1245/08	07.11.2008	09.01.2009 (49 dni po terminie)
II Ca 207/08	19.11.2008	14.01.2009 (42 dni po terminie)
II Ca 658/08	19.11.2008	16.01.2009 (44 dni po terminie)
II Ca 1165/08	17.11.2008	09.01.2009 (39 dni po terminie)
II Ca 1169/08	26.11.2008	09.01.2009 (30 dni po terminie)
II Ca 1687/08	10.12.2008	19.01.2009 (26 dni po terminie)
II Ca 84/08	12.12.2008	16.01.2009 (18 dni po terminie)
II Ca 1873/08	28.01.2009	02.04.2009 (50 dni po terminie)
II Ca 1797/08	28.01.2009	06.03.2009 (23 dni po terminie)
II Ca 811/08	29.01.2009	06.03.2009 (21 dni po terminie)
II Ca 1828/08	30.01.2009	06.03.2009 (21 dni po terminie)
II Ca 1937/08	05.02.2009	30.03.2009 (39 dni po terminie)
II Ca 1921/08	06.02.2009	30.03.2009 (38 dni po terminie)
II Ca 1915/08	12.02.2009	30.03.2009 (32 dni po terminie)
II Ca 1821/08	12.02.2009	31.03.2009 (33 dni po terminie)
II Ca 1126/08	23.02.2009	27.03.2009 (18 dni po terminie)
II Ca 2032/08	25.02.2009	31.03.2009 (20 dni po terminie)
II Ca 1826/08	25.02.2009	31.03.2009 (20 dni po terminie)
II Ca 1975/08	03.03.2009	30.04.2009 (30 dni po terminie)
II Ca 43/09	17.03.2009	30.04.2009 (30 dni po terminie)

II Ca 92/09	16.04.2009	29.05.2009 (19 dni po terminie)
II Ca 1543/09	30.04.2009	04.06.2009 (23 dni po terminie)
II Ca 177/09	06.05.2009	12.06.2009 (23 dni po terminie)
II Ca 165/09	07.05.2009	23.06.2009 (33 dni po terminie)
II Ca 285/09	18.05.2009	03.07.2009 (32 dni po terminie)
II Ca 227/09	22.05.2009	07.07.2009 (32 dni po terminie)
II Ca 570/09	29.05.2009	03.07.2009 (21 dni po terminie)
II Ca 136/09	04.09.2009	1] .12.2009 (64 dni po terminie (L4 od 21.IX. do 9.X.09)
II Ca 800/09	04.09.2009	26.10.2009 (19 dni po terminie) (L4 od 21.IX. do 9.X.09)
II Ca 895/09	16.09.2009	26.10.2009 (17 dni po terminie) (L4 od 21.IX. do 9.X.09)
II Ca 987/09	12.10.2009	20.11.2009 (25 dni po terminie)
II Ca 586/09	05.10.2009	02.12.2009 (37 dni po terminie)
II Ca 1095/09	06.10.2009	20.11.2009 (31 dni po terminie)
II Ca 1002/09	12.10.2009	14.12.2009 (49 dni po terminie)
II Ca 1028/09	07.10.2009	20.11.2009 (25 dni po terminie)
II Ca 1141/09	21.10.2009	30.11.2009 (26 dni po terminie)
II Ca 1310/09	30.10.2009	07.12.2009 (24 dni po terminie)
II Ca 1259/09	30.10.2009	30.11.2009 (30 dni po terminie)
II Ca 419/09	02.11.2009	07.12.2009 (21 dni po terminie)
II Ca 1223/09	03.11.2009	10.12.2009 (23 dni po terminie)
II Ca 903/09	13.11.2009	31.12.2009 (31 dni po terminie)
II Ca 1353/09	18.11.2009	31.12.2009 (29 dni po terminie)
II Ca 1203/09	19.11.2009	nie oddane (103 dni – 3,5 miesiąca po terminie)
II Ca 1509/09	01.12.2009	04.01.2010 (20 dni po terminie)
II Ca 1581/09	14.12.2009	26.01.2010 (29 dni po terminie)
II Ca 1075/09	29.12.2009	05.03.2010 (52 dni po terminie)
II Ca 1612/09	04.02.2010	12.03.2010 (21 dni po terminie)
II Ca 1884/09	02.02.2010	12.03.2010 (24 dni po terminie)

czym w sposób oczywisty i rażący naruszył przepis art. 329 k.p.c., tj. o przewinienie służbowe z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 z ze zm.);

II. w okresie od dnia 10 kwietnia 2009 r. do dnia 18 marca 2010 r. będąc sędzią referentem w sprawie II Ca 482/09 zaniechał wydania niezbędnych zarządzeń dopuszczając do przewlekłości postępowania, tj. o przewinienie służbowe z art. 107 §

1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 z ze zm.).

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 23 listopada 2010 r., ASD (...), sędzia Sądu Okręgowego został uznany za winnego zarzucanych mu czynów i na podstawie art. 109 § 1 pkt 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych wymierzono mu karę dyscyplinarną upomnienia.

Od tego wyroku odwołanie złożyła Krajowa Rada Sądownictwa. Zaskarżyła wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucając mu rażącą niewspółmierność wymierzonej kary w stosunku do przypisanego sędziemu przewinienia, nieodzwoiercedlającej stopnia społecznej szkodliwości i nie spełniającej w związku z tym celów, jakie ma osiągnąć. Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie wobec obwinionego kary dyscyplinarnej nagany, określonej w art. 109 § 1 pkt 2 Prawa o ustroju sądów powszechnych.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego oraz obwiniony sędzia wniesli o nieuwzględnienie odwołania Krajowej Rady Sądownictwa i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zarzut zawarty w odwołaniu Krajowej Rady Sądownictwa jest nieuzasadniony.

W tym zakresie należy podkreślić, że art. 438 pkt 4 k.p.k. konstytuuje możliwość zmiany orzeczenia w zakresie kary, ale tylko w sytuacji, gdy jest ona rażąco niewspółmiernie łagodna lub surowa. Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 10 lipca 1974 r. V KRN 60/70, OSNKW 1974, nr 11, poz. 213; z dnia 30 listopada 1990 r. KR 363/90, OSNKW 1991, nr 7-9, poz. 39). Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną dysproporcję między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą, zasłużoną. Nie każda więc różnica w zakresie oceny wymiaru kary uzasadnia zarzut rażącej niewspółmierności kary, przewidziany w art. 438 pkt 4 k.p.k., ale tylko taka, która ma charakter zasadniczy, a więc jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować. Chodzi tu o tak istotne różnice ocen, że dotychczas wymierzoną karę można byłoby nazwać także w potocznym znaczeniu tego słowa – rażąco niewspółmierną. Należy dodać, że przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie wskazanych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że zachodzi wyraźna różnica między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji, a karą, która

powinna zostać wymierzona w instancji odwoławczej w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14 listopada 1973 r. III KR 254/73, OSNPG 1974, nr 3-4, poz. 51; z dnia 2 lutego 1995 r. II RN 198/94, OSNPK 1995, nr 6, poz. 18; wyrok Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 16 lutego 2009 r., SNO 2/09 – Orzecznictwo Sądu Najwyższego w sprawach dyscyplinarnych 2009, s. 187).

W odniesieniu do obwinionego sędziego, Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny uznał, że nie ma podstaw do przyjęcia, że orzeczona wobec niego kara upomnienia jest rażąco niewspółmiernie łagodna. Sąd zważył, że obwiniony sędzia nigdy nie był ukarany karą dyscyplinarną i sam fakt ukarania go, niezależnie od tego, że jest to najłagodniejsza z kar wymienionych w art. 109 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych, stanowi dla niego dużą dolegliwość. Nadto kara nagany, o której orzeczenie wniosła skarżąca i kara upomnienia oprócz różnicy hierarchicznej, nie różnią się w zakresie dodatkowych dolegliwości dla sędziego. W szczególności, obie te kary wydłużają o taki sam okres (trzy lata) czas oczekiwania na określenie wynagrodzenia zasadniczego sędziego w wyższej stawce awansowej (art. 91a § 6 p.o.u.s.p.). W tych okolicznościach, nawet gdyby można było przyjąć, że uprawniona jest ocena, iż orzeczona wobec obwinionego sędziego kara jest niewspółmiernie łagodna, to nie jest to niewspółmierność mająca charakter rażący.

Z tych względów na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w związku z art. 128 p.o.u.s.p. orzeczono jak w sentencji.